

Publicerad 2012-08-09 03:03 av AmandaSvalberg

Sundsvall 120415

Alla dessa förväntningar

på att man ska vara någon slags egen individ och inte bara
skinn och ben och flera kilo, liter kött och blod.

Men jag lovar att jag ska förbli varm, att jag alltid ska vilja förbli varm, förlåt.

Skålar mig välkommen hem, skålar, knä-
skålarna gick sönder utav vibrationerna.

Av att du får mig att
förlo-o-o-o-ora.

Jag är jag och jag finns.

Jag har alltid funnits.

Funnits vart du velat, så fort jag kunnat.

Så se inte så trasig ut, är du snäll.

Alla dessa tankar om att en halv zeunerts inte är på långa vägar tillräckligt.

Att det förväntas att man ska palla trycket, hålla balansen.

Du, det var inte längesedan jag var 16 och frös ihjäl
i din säng.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AmandaSvalberg med Poeter.se id #33026 innehar upphovsrätten